բանից։ Եւ 'ի միւս կողմանէ տաղտկացեալ և զզուեալ էր 'ի բանութենէ այլազգեաց, և կոչէր զԵրուսաղէմ ասպարէզ ագահաց և զրկողաց, և կամք իւրաքանչիւրոց՝ օրէնք, և բանութիւն զիրաւունս ոչ ճանաչէ, և թէ ուր բանութիւն՝ անդ չիք արդարութիւն, զի չէր հանդիստ գոնէ ժամ մի ինքեան և կառավարչաց Աթոռոյն յերեսաց կեղեքչաց· ոչ աղաչանաց լսէին, ոչ աղքատութեան ողորմէին, չգիտէին զայլ ինչ, բայց միայն խնդրել պարգևս որում չէր կէտ և սահման, զի զոր կամէինն՝ զայն խնդրէին· եթէ ընդդիմանային՝ բանային դրունս մեծամեծ վնասուց յայտնի և ծածուկ՝ յորոց վերայ զարմանայր Պօղոս՝ զի ոչ գիտէր, բայց ետես և ուսաւ· երանի թէ ասէ՝ յառաջագոյն ուսանէի, զի թերևս ոչ անկանէի յայս վիշտ անտանելի։ Եւ զի զկնի ամսոյ ինչ պիտոյ էր նմա 258,255 դահեկան միայն վասն երկրորդ բաժնի պարտուց, թող զայլս որք ոչ կամէին մտանել ընդ բաժնիւ, և 'ի Կոստանդինուպօլսոյ չեղեւ ինչ օգնութիւն, որպէս խոստացեալն էին, եւ Յովհաննէս վարդապետ ոչ ինչ առաքեաց յԵրուսաղէմ զոր ժողովեաց 'ի վիճակաց· և 'ի չքաւորութենէ յաճախէին փոլիցայք 'ի վերայ Փոխանորդին՝ յորոց բազմացան նեղութիւնք և տրտունչք յերկուց կողմանց, զի փոխանակ շահելոյ՝ առաջի կայր նոցա վնաս մեծ, նմին իրի ստիպէին զազգայինս գրել առ Առաջնորդս վիճակաց հատուցանել դրամ· և Զաքարիա վարդապետի ժողովել 'ի Կոստանդինուպօլիս· զի եթէ ոչ կամէին տալ ազգայինք մէն մի դրամ 'ի տարին վասն պարտուց Երուսաղէմի, զի՞նչ կարէին առնել որք բարձին զայն ծանր լուծ 'ի թիկունս իւրեանց այսպիսի անօրինակ խռովեալ ժամանակի· զի աղաղակ և տրտունջ Առաջնորդաց և ժողովրդոց առհասարակ զերկինս գրաւէին 'ի դառնութենէ ժամանակին։ Այլ յուսացեալ 'ի խնամս և 'ի գթութիւնս հոգևսէր ժողովրդոցն Հայոց, առաքեցին յԵրուսաղէմէ Վարդապետս 'ի կողմանս Գաղատիոյ, Եւդոկիոյ և յայլ քաղաքս՝ և յաշխարհն Կիլիկիոյ, գրեալ գիր աղաչանաց և յորդորանաց հոգալ վասն երկրորդ բաժնին։ Սակայն ոմանք 'ի պարտուց էին տեսակ ընդ տեսակի՝ որոց տուեալ շահն անցեալ էր քան զմայր գումարն, եւ եթէ այնպիսեաց չիցէ փոխեալ մուրհակն՝